

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 59. Ludovici species.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

zantibus dici solitas inciperent. Dum recitantur, oculis in lævam partem cum indignatione converſis omni qua poterat contentione dixit *bouts, bouts*, quæ vox lingua Teutonica ſignificabat: *foras! foras!* crediderunt præſentes, ipſi malignum Spiritum fuiſſe objectum. Mox vero oculos in Cœlum lætanti ſimilis lævavit, atque ita obiit vigesima Junii, anno octingenteſimo quadrageſimo, ætatis ſuæ ſexageſimo quarto, Imperii vigesimo ſeptimo. Corpus ejus Metas translatum & in Eccleſia S. Arnulfi juxta corpus Hildegardis matris ſuæ ſolemni pompa deſiſitum.

Sæculum IX
A. C. 840.

§. LIX.

Ludovici ſpecies.

Erat Ludovico ſtatura corporis medio-
cris, oculi magni, naſus longior, hu-
meri lati, robuſta brachia, hinc eo ſoler-
tius nemo arcum tractabat, nemo violen-
tius torquebat haſtam. Vox ei maſcula,
latina lingua ipſi æque familiaris fuit ac
patria, nec Græcam ignoravit. Juvenis
Poetarum gentilium carmina didicerat;
exinde vero ea nec legere nec audire
voluit. Econtra Sacræ Scripturæ ſtu-
dio delectabatur, cujus diverſos ſenſus,
Spiritualem, Moralem, & Anagogicum

Theg. c. 19.

Z 3

noxe-

Sæculum IX. noverat. Singulis diebus tempore matutino in Ecclesiam se conferens genua flectebat, ita inclinato corpore, ut fronte pavementum contingeret. Longe tempore & quandoque inter lacrymas orabat. Quotidie antequam pranderet, eleemosynas largiebatur, & quancunque Civitatem aut arcem intrasset, pro pauperibus etiam diversoria parabantur. Cibum potumque sobrie capiebat, nec unquam effuse ridere audire est. In Festis majoribus, quibus cantores, tibicines & histriones plebem exhibere solebant, ipse vultu ad modestiam composito ceteros continebat. Nec ambitiose vestiebatur, exceptis Festis celebrioribus, in quibus totus auro coruscabat corona ornatus, & sceptrum manu gestans. Etiam virtute munificentiaque praeeditus erat, multosque agros Regii patrimonii in privatos contulit. Nihil sine consilio moliebatur; sed tantum temporis cantu Psalmorum & lectione consumebat, ut sæpe nimis res a se gerendas amicorum, quorum opera utebatur, arbitrio committere cogeretur. Noxiam consuetudinem non abolevit, qua Episcopi ex conditione servili assumebantur; hi etenim propinquos suos manumittebant, eosque tum datis litteris tum per nuptias, quas eis cum nobilibus

c. 20.

bus conciliabant, plus justo evehebant. Sæculum IX.
A. C. 840.
Talis fuit Imperator Ludovicus, hujus
nominis inter Reges Francorum pri-
mus, (*) cui facilitas remittendi injurias
cognomentum Pii peperit.

§. LX.

Agobardi Obitus.

Jam aliquo abhinc tempore Ludovicus Ado Chr. S.
B. to. I.
Imperator concesserat, ut Agobardus
Lugdunensis & Bernardus Viennensis Se-
des suas repeterent; hoc autem anno Bibl. Lap. p.
293. Boll. to.
p. 748. 6.
Jun.
ex Aquitania discedens reliquit ibi Ago-
bardum, qui interea huic Regno præef-
set. Verum Agobardus e vita excessit
apud Xantones sexta Junii, quem ipsius
Ecclesia Lugdunensis sub nomine S. Age-
balbi honorat, & quia eum denuo
apud Imperatorem gratia valuisse vi-
demus, conjectura est, ipsum culpam
seditionis, cujus conscius fuit, satis ex-
piasse. Ceterum hanc culpam etiam
Wala Abbas aliique viri exploratæ san-
ctitatis admiserant, quam maxima Lu-
dovici imbecillitas excusabat.

Præter Scripta, quorum mentionem
fecimus, alia complura nobis Agobardus

Z 4 reli-

(*) Nisi hoc nomen idem sit quod veteribus
Francis Clodoveus.